

ATMINTINĖ APIE TEIKIAMĄ PIRMINĘ TEISINĘ PAGALBĄ IGNALINOS RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOJE

Ignalinos rajono savivaldybėje nemokamą pirminę teisinę pagalbą teikia: Teisės ir civilinės metrikacijos skyriaus teisininkė, Zita Daugėlienė, darbo kabinetas Nr. 17, kontaktinis darbo telefonas (8 386) 52 960, mob. tel. 8 647 05 171, el. paštas zita.daugeliene@ignalina.lt

Valstybės garantuojama teisinė pagalba – Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo nustatyta tvarka teikiama pirminė teisinė pagalba, antrinė teisinė pagalba ir valstybės užtikrinama neteisminė mediacija.

Pirminė valstybės garantuojama teisinė pagalba (toliau – **pirminė teisinė pagalba**) – Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo nustatyta tvarka teikiama teisinė informacija, teisinės konsultacijos ir valstybės ir savivaldybių institucijoms skirtų dokumentų, išskyrus procesinius dokumentus, rengimas. Pirminė teisinė pagalba taip pat apima patarimus dėl ginčo sprendimo ne teismo tvarka, veiksmus dėl taikaus ginčo išsprendimo ir taikos sutarties parengimą, bet neapima mokesčių administratoriui teikiamų deklaracijų pildymo.

Pirminės teisinės pagalbos teikimas yra valstybinė (valstybės perduota savivaldybėms) funkcija.

Pirminę teisinę pagalbą turi teisę gauti visi Lietuvos Respublikos piliečiai, kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiai, taip pat kiti Lietuvos Respublikoje bei kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse teisėtai gyvenantys fiziniai asmenys, kiti Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse ir tiesiogiai taikomuose Europos Sąjungos teisės aktuose nurodyti asmenys.

Asmenys, norintys gauti pirminę teisinę pagalbą, turi teisę kreiptis į savivaldybės, kurioje gyvena, vykdomąją instituciją. Laisvės atėmimo bausmę atliekantys asmenys ir kardomojo kalnimo vietose laikomi asmenys turi teisę kreiptis į savivaldybės vykdomąją instituciją pagal laisvės atėmimo vietą.

Pirminės teisinės pagalbos trukmė yra ne ilgesnė kaip viena valanda. Pirminės teisinės pagalbos trukmė gali būti pratęsta savivaldybės vykdomosios institucijos arba jos įgalioto asmens sprendimu.

Pirminė teisinė pagalba turi būti suteikta iš karto, kai asmuo kreipiasi į savivaldybės vykdomąją instituciją. Jeigu nėra galimybės iš karto suteikti pirminę teisinę pagalbą, pareiškėjui pranešama apie priėmimo laiką, kuris turi būti ne vėlesnis kaip 5 darbo dienos nuo kreipimosi dienos. Jeigu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 11 straipsnio 6 dalimi, pirminė teisinė pagalba neteikiama, apie tai asmeniui pranešama raštu ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo atsisakyti teikti pirminę teisinę pagalbą dienos. Sprendimas atsisakyti teikti pirminę teisinę pagalbą gali būti skundžiamas Lietuvos administracinių ginčų komisijai arba teismui Lietuvos Respublikos *administracinių bylų teisenos įstatymo* nustatyta tvarka.

Asmuo dėl pirminės teisinės pagalbos tuo pačiu klausimu gali kreiptis tik vieną kartą. Pirminę teisinę pagalbą teikiantys asmenys turi ieškoti galimybių ir padėti pareiškėjams ginčus išspręsti taikiai. Be to, pareiškėjams turi būti išaiškintos ginčų sprendimo mediacijos būdu galimybės. Jeigu, teikiant pirminę teisinę pagalbą, pareiškėjas pareiškia pageidavimą ginčą spręsti mediacijos būdu, pirminę teisinę pagalbą teikiantis asmuo pareiškėjui padeda surašyti ar surašo prašymą dėl mediacijos vykdymo. Jeigu, teikiant pirminę teisinę pagalbą, paaiškėja, kad pareiškėjui reikės antrinės teisinės pagalbos, pirminę teisinę pagalbą teikiantis asmuo pareiškėjui padeda surašyti ar surašo prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą.

Pirminę teisinę pagalbą teikiantys asmenys rengia prašymus dėl santuokos nutraukimo abiejų sutuoktinių bendru sutikimu, sutartis dėl santuokos nutraukimo teisinių pasekmių, pareiškimus dėl teismo įsakymo išdavimo, prieštaravimus dėl kreditoriaus pateikto pareiškimo, prašymus dėl teismo leidimo parduoti ar įkeisti nekilnojamąjį turtą išdavimo, prašymus dėl teismo leidimo priimti palikimą išdavimo ir prašymus dėl išankstinių teismo leidimų sudaryti sandorius, susijusius su neveiksnaus tam tikroje srityje ar ribotai veiksnus tam tikroje srityje asmens turtu.

Pirminės teisinės pagalbos trukmė yra ne ilgesnė kaip viena valanda. Pirminės teisinės pagalbos trukmė gali būti pratęsta savivaldybės vykdomosios institucijos arba jos įgalioto asmens sprendimu.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 11 straipsnio 6 dalimi, **pirminė teisinė pagalba neteikiama**, jeigu:

- 1) pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti;
- 2) pareiškėjui tuo pačiu klausimu buvo suteikta pirminė teisinė pagalba arba yra akivaizdu, kad jis advokato konsultaciją gali gauti nesinaudodamas Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo nustatyta valstybės garantuojama teisine pagalba;
- 3) pareiškėjas kreipiasi ne dėl savo teisių ir teisėtų interesų, išskyrus atstovavimo pagal įstatymą atvejus;
- 4) pareiškėjas piktnaudžiauja valstybės garantuojama teisine pagalba, savo materialiosiomis ar procesinėmis teisėmis.

Antrinė valstybės garantuojama teisinė pagalba (toliau – **antrinė teisinė pagalba**) – dokumentų rengimas, gynyba ir atstovavimas bylose, įskaitant vykdymo procesą, atstovavimas išankstinio ginčų sprendimo ne teisme atvejais, jeigu tokią tvarką nustato įstatymai ar teismo sprendimas. Antrinė teisinė pagalba taip pat apima bylinėjimosi išlaidų bylose, išnagrinėtose civilinio proceso tvarka, ir išlaidų konstitucinės justicijos bylose atlyginimą, su bylos nagrinėjimu administracinio proceso tvarka susijusių išlaidų, administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme išlaidų ir su baudžiamojoje byloje pareikšto civilinio ieškinio nagrinėjimu susijusių išlaidų atlyginimą.

Antrinę teisinę pagalbą turi teisę gauti: Lietuvos Respublikos piliečiai, kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiai, taip pat kiti Lietuvos Respublikoje bei kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse teisėtai gyvenantys fiziniai asmenys, kurių turtas ir metinės pajamos neviršija Vyriausybės nustatytų turto ir pajamų lygių teisei pagalbai gauti pagal Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymą arba kurie nurodyti Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 12 straipsnyje, žr. nuorodą: <https://vgtpt.lrv.lt/>

Teisę gauti antrinę teisinę pagalbą, neatsižvelgiant į Vyriausybės nustatytus turto ir pajamų lygius teisei pagalbai gauti pagal Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymą, turi:

- 1) asmenys, kurie turi teisę gauti teisinę pagalbą nagrinėjant baudžiamąsias bylas pagal *Baudžiamojo proceso kodekso* 51 straipsnį;
- 2) nukentėjusieji nuo teroristinių, prekybos žmonėmis, smurto artimoje aplinkoje nusikalstamų veikų, nusikalstamų veikų žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir

neliečiamumui, organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo padarytų nusikalstamų veikų, taip pat kai nusikalstama veika padaryta siekiant išreikšti neapykantą nukentėjusiajam dėl amžiaus, lyties, seksualinės orientacijos, neįgalumo, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų;

3) nukentėjusieji dėl nusikalstamų veikų atsiradusios žalos atlyginimo bylose, įskaitant atvejus, kai žalos atlyginimo klausimas yra sprendžiamas baudžiamojoje byloje;

4) asmenys, kuriems paskirta socialinė pašalpa pagal Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymą;

5) asmenys, išlaikomi stacionariose socialinės globos įstaigose;

6) asmenys, kuriems nustatytas sunkus neįgalumo lygis arba kurie yra pripažinti nedarbingais, arba sukakę senatvės pensijos amžių, kuriems teisės aktų nustatyta tvarka yra nustatytas didelių specialiųjų poreikių lygis, taip pat šių asmenų globėjai (rūpintojai), kai valstybės garantuojama teisinė pagalba reikalinga globotinio (rūpintinio) teisėms ir interesams atstovauti bei ginti;

7) asmenys, pateikę įrodymus, kad dėl objektyvių priežasčių negali disponuoti savo turtu ir lėšomis ir dėl to jų turtas ir metinės pajamos, kuriais jie gali laisvai disponuoti, neviršija Vyriausybės nustatytų turto ir pajamų lygių teisinei pagalbai gauti pagal Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymą;

8) asmenys, kai sprendžiami jų priverstinio hospitalizavimo ir gydymo, priverstinio hospitalizavimo ir gydymo pratęsimo klausimai pagal Lietuvos Respublikos psichikos sveikatos priežiūros įstatymą, taip pat asmenys, kuriems taikomas būtinas hospitalizavimas ir (ar) būtinas izoliavimas, pratęsiamas būtinas hospitalizavimas ir (ar) būtinas izoliavimas pagal Lietuvos Respublikos žmonių užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės įstatymą, ir jų globėjai (rūpintojai), kai valstybės garantuojama teisinė pagalba reikalinga globotinio (rūpintinio) teisėms ir interesams atstovauti;

9) skolininkai vykdymo procese, kai išieškoma iš paskutinio gyvenamojo būsto, kuriame jie gyvena;

10) nepilnamečių vaikų, kai sprendžiamas jų iškeldinimo klausimas, tėvai ar kiti atstovai pagal įstatymą;

11) nepilnamečiai vaikai, kai įstatymų nustatytais atvejais savarankiškai kreipiasi į teismą dėl savo teisių ar įstatymų saugomų interesų gynimo, išskyrus įstatymų nustatyta tvarka sudariusius santuoką ar teismo pripažintus visiškai veiksniais (emancipuotais);

12) nepilnamečiai vaikai, nukentėję nuo nusikalstamų veikų žmogaus sveikatai, laisvei, seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui, vaikui ir šeimai, dorovei ir kitose baudžiamosiose bylose, kai ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro motyvuotu nutarimu ar teismo motyvuota nutartimi pripažinta, kad įgaliotojo atstovo dalyvavimas būtinas;

13) asmenys, kuriuos prašoma pripažinti neveiksniais tam tikroje srityje bylose dėl fizinio asmens pripažinimo neveiksniu tam tikroje srityje, taip pat neveiksniais tam tikroje srityje pripažinti asmenys bylose dėl globos, bylose dėl teismo sprendimo, kuriuo asmuo pripažintas neveiksniu tam tikroje srityje, peržiūrėjimo ir neveiksniu tam tikroje srityje pripažinto asmens pripažinimo veiksmu ar ribotai veiksmu, taip pat neveiksniais tam tikroje srityje pripažintų asmenų globėjai bylose dėl teismo sprendimo, kuriuo asmuo pripažintas neveiksniu tam tikroje srityje, peržiūrėjimo ir neveiksniu tam tikroje srityje pripažinto asmens pripažinimo veiksmu ar ribotai veiksmu;

14) asmenys bylose dėl gimimo registravimo;

15) asmenys bylose dėl neteisėtai išvežto ar laikomo vaiko grąžinimo pagal 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvenciją dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų;

16) vaiko tėvai, dėl kurių valdžios apribojimo ar jo panaikinimo sprendžia teismas, taip pat vaiko tėvai ar kiti jo atstovai pagal įstatymą, kai teismas nagrinėja bylą dėl leidimo paimti iš jų vaiką;

17) įvaikintojas (įvaikintojai) ar vaiko globėjas (rūpintojas), kompetentingai valstybės institucijai pateikęs prašymą dėl įvaikinimo ar nuolatinės globos (rūpybos) ir turintis šios institucijos patvirtinimą dėl tinkamumo tapti tėviu (tėviais) ar vaiko globėju (rūpintoju), arba įvaikintojas (įvaikintojai) ar vaiko globėjas (rūpintojas), kurio prašymą dėl įvaikinimo ar nuolatinės globos (rūpybos) nagrinėja teismas;

18) asmenys, Lietuvos Respublikos *pranešėjų apsaugos įstatymo* nustatyta tvarka pripažinti pranešėjais, ar jų šeimos nariai bylose, susijusiose su šių asmenų interesų apsauga pagal Pranešėjų apsaugos įstatymą;

19) asmenys, veikiantys kaip viešieji subjektai Reglamento (EB) Nr. 4/2009 64 straipsnyje nurodytais tikslais ir aplinkybėmis;

20) kiti asmenys Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse numatytais atvejais.

Antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu:

1) pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti;

2) atstovavimas byloje yra neperspektyvus;

3) pareiškėjas kreipiasi dėl neturtinės žalos, susijusios su garbės ir orumo gynimu, tačiau jis nepatyrė turtinės žalos;

4) prašymas yra susijęs su reikalavimu, tiesiogiai atsirandančiu dėl pareiškėjo ūkinės komercinės veiklos ar dėl jo savarankiškos profesinės veiklos;

5) pareiškėjas gali gauti reikiamas teises paslaugas nesinaudodamas valstybės garantuojama teisine pagalba;

6) pareiškėjas kreipiasi ne dėl savo teisių pažeidimo, išskyrus atstovavimo pagal įstatymą atvejus;

7) reikalavimas, dėl kurio kreipiamasi antrinės teisinės pagalbos, buvo perleistas pareiškėjui siekiant gauti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą;

8) pareiškėjas piktnaudžiauja valstybės garantuojama teisine pagalba, savo materialiosiomis ar procesinėmis teisėmis;

9) pareiškėjas nesutinka apmokėti nustatytos antrinės teisinės pagalbos išlaidų dalies;

10) iš esmės išnagrinėjus reikalavimą, nustatoma, kad antrinės teisinės pagalbos galimos išlaidos viršytų pareiškėjo turtinių reikalavimų (turtinių interesų) dydį;

11) pareiškėjui buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, tačiau jis iki nurodyto termino neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies;

12) nustatoma, kad pareiškėjas savarankiškai, be advokato pagalbos, gali įgyvendinti arba apginti savo teises ar įstatymų saugomus interesus;

13) pareiškėjas per tarnybos nustatytą terminą nepateikė visų Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų;

14) ginčas, dėl kurio kreipiamasi antrinės teisinės pagalbos, yra sprendžiamas Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo nustatyta tvarka mediacijos būdu arba buvo spręstas mediacijos būdu ir ginčo šalys sudarė taikos sutartį, tačiau pareiškėjas nesutiko jos pateikti tvirtinti teismui.

Valstybės užtikrinama neteisminė mediacija – pagal Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymą atliekama civilinių ginčų sprendimo procedūra, kurios metu vienas ar keli mediatoriai padeda ginčo šalims taikiai spręsti ginčą.

Mediatorius – Lietuvos Respublikos mediacijos įstatymo nustatytus reikalavimus atitinkantis trečiasis nešališkas fizinis asmuo, kuris yra įrašytas į Lietuvos Respublikos mediatorių

sąrašą ir padeda ginčo šalims taikiai spręsti ginčą. Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašą sudaro ir tvarko Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba.

Privalomoji mediacija – mediacija, kuria įstatymų nustatytais atvejais privaloma pasinaudoti prieš kreipiantis į teismą dėl ginčo sprendimo.

Privalomoji mediacija taikoma ginčiuose: dėl santuokos nutraukimo ir kitų privalomų klausimų išsprendimo, išlaikymo nepilnamečiams vaikams priteisimo, priteisto išlaikymo nepilnamečiams vaikams dydžio pakeitimo, išlaikymo pilnamečiams vaikams priteisimo, santuokoje įgyto turto padalinimo, santuokoje įgyto turto naudojimosi tvarkos nustatymo, vaikų gyvenamosios vietos nustatymo, bendravimo tvarkos su nepilnamečiais vaikais ir jų auklėjimo tvarkos nustatymo, tėvystės nustatymo, tėvystės nugincijimo.

Privalomoji mediacija netaikoma bylose dėl tėvų valdžios apribojimo, tėvystės pripažinimo, gimimo fakto nustatymo, įvaikinimo, santuokos sudarymo, santuokos pripažinimo negaliojančia. Privalomąją mediaciją inicijuoja ginčo šalys bendru sutarimu arba viena iš ginčo šalių. Kai privalomoji mediacija inicijuojama ginčo šalių bendru sutarimu, ginčo šalys turi Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybai paduoti bendrą prašymą dėl mediatoriaus skyrimo. Kai privalomąją mediaciją inicijuoja viena iš ginčo šalių, ši ginčo šalis turi Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybai paduoti prašymą dėl mediatoriaus skyrimo. Ginčo šalies prašyme turi būti nurodyta kitos ginčo šalies vardas, pavardė, ginčo dalykas, gyvenamosios vietos ar kitos dokumentų įteikimo vietos adresas, o kai kita ginčo šalis yra juridinis asmuo, – juridinio asmens pavadinimas, buveinės ar kitos dokumentų įteikimo vietos adresas. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba arba mediatorius, gavę ginčo šalies prašymą, ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo jo gavimo dienos išsiunčia kitai ginčo šaliai pranešimą apie gautą prašymą, kartu nurodydami, kad ne vėliau kaip per penkiolika darbo dienų nuo pranešimo išsiuntimo dienos turi būti gautas kitos ginčo šalies sutikimas dėl mediacijos vykdymo. Jeigu per penkiolika darbo dienų nuo pranešimo išsiuntimo dienos negaunamas kitos ginčo šalies sutikimas dėl mediacijos vykdymo, laikoma, kad kita ginčo šalis nesutiko pasinaudoti privalomąja mediacija. Šiais atvejais privalomąją mediaciją inicijavusi ginčo šalis turi teisę kreiptis į teismą dėl ginčo išsprendimo ir yra laikoma, kad ginčo šalis įgyvendino įstatymuose nustatytą reikalavimą pasinaudoti privalomąja mediacija.

Tais atvejais, kai mediatorių privalomajai mediacijai iš Lietuvos Respublikos mediatorių sąrašo parenka ir skiria Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba LR Mediacijos įstatymo 14 straipsnyje nustatyta tvarka, mediacijos paslaugas apmoka Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba iš valstybės biudžeto lėšų. Šiais atvejais iš valstybės biudžeto lėšų apmokama tik už vieno mediatoriaus teikiamas mediacijos paslaugas. Privalomosios mediacijos paslaugas, už kurias apmokama iš valstybės biudžeto lėšų, gali būti teikiamos iki keturių valandų. Jeigu pasibaigus šiam laikui galutinis susitarimas dėl taikaus ginčo sprendimo dar nepasiektas, ginčo šalys gali toliau savanoriškai tęsti mediaciją ginčo šalių lėšomis.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos mediacijos įstatymo 16 straipsniu Mediacijos metu sudaromoms taikos sutartims taikomi Lietuvos Respublikos *civiliniame kodekse* ir kituose įstatymuose nustatyti reikalavimai. Mediacijos metu ginčo šalių sudaryta taikos sutartis ginčo šalims turi įstatymo galią. Kai ginčas, kuris sprendžiamas mediacijos būdu, nėra tuo pačiu metu nagrinėjamas teisme, ginčo šalių bendru prašymu arba vienos iš ginčo šalių prašymu, kai yra gautas kitos ginčo šalies rašytinis sutikimas, taikos sutartis gali būti pateikta teismui tvirtinti Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso XXXIX skyriuje nustatyta supaprastinto proceso tvarka. Prašymas dėl taikos sutarties patvirtinimo paduodamas ginčo šalių pasirinkimu vienos iš ginčo šalies gyvenamosios vietos arba buveinės apylinkės teismui. Įsiteisėjusia teismo nutartimi patvirtinta taikos sutartis ginčo šalims įgyja galutinio teismo sprendimo (*res judicata*) galią ir gali būti vykdoma priverstinai.